

PROGRAM WYCHOWAWCZO – PROFILAKTYCZNY DIECEZJALNEGO LICEUM HUMANITYCZNEGO W NYSIE (po szkole podstawowej)

Program opracowano w oparciu o:

1. Ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2019 poz. 1481).
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum, oraz branżowej szkoły II stopnia.
3. Statut Diecezjalnego Liceum Humanistycznego w Nysie .
4. Program Wychowawczy Diecezjalnego Gimnazjum w Nysie i Diecezjalnego Liceum Humanistycznego w Nysie.
5. Koncepcja Pracy Szkoły na lata 2017/2018 – 2021/2022 dla Diecezjalnego Liceum Humanistycznego w Nysie.

WSTĘP

Rodzice posiadają pierwotne i największe prawa wychowawcze w stosunku do swoich dzieci. Szkoła wspiera rodzinę w zakresie wychowania w następujących obszarach: moralnym, intelektualnym, religijnym, społecznym, estetycznym, psychicznym i zdrowotnym. Działania wychowawcze szkoły na wszystkich obszarach skupiają się wokół uniwersalnych wartości chrześcijańskich. Szkoła pomaga uczniowi w budowaniu jego przyszłości, wskazując na rzetelną pracę i uczciwość jako wartości prowadzące do realizacji jego celów. Szkoła zapewnia ochronę przed przemocą, kieruje się zawsze dobrem ucznia i troską o jego zdrowie. Wychowanie jest procesem nierozzerwalnie związanym z nauczaniem.

I. PRIORYTETY WYCHOWANIA I PROFILAKTYKI:

1. Wychowanie do samowychowania, krytycznej oceny siebie i umiejętności pracy nad sobą, odpowiedzialności za własne życie i rozwój,
2. Wychowanie do wartości moralnych, szacunku dla drugiej osoby, poszanowania godności ludzkiej i miłości bliźniego,
3. Wychowanie do wartości ewangelicznych, wiary i osobistej więzi z Bogiem,
4. Wychowanie do szacunku dla wartości intelektualnych, uwzględniające indywidualne zainteresowania i uzdolnienia ucznia oraz do roztropnego podejmowania ważnych decyzji,
5. Wychowanie do świadomego uczestnictwa w życiu społecznym, rodzinie, społeczności lokalnej, Kościele, ojczyźnie, świecie,
6. Wychowanie do rozwijania postaw obywatelskich, patriotycznych i społecznych uczniów,
7. Wychowanie do szacunku dla środowiska przyrodniczego, motywowanie do działań na rzecz ochrony środowiska,
8. Wychowanie do świadomej troski o zdrowie własne i innych.

II. ROLA RODZINY

Podstawowym i naturalnym środowiskiem społecznym dziecka jest rodzina. To rodzice powinni zapewnić swojemu dziecku poczucie bezpieczeństwa, miłości, troski oraz równowagi emocjonalnej. Również w rodzinie dziecko poznaje, czym jest dobro, sprawiedliwość i zaufanie do drugiego człowieka, a także uczy się poszanowania godności, tolerancji oraz szacunku dla siebie i innych. Rodzice wprowadzają dziecko w życie społeczne, w świat kultury wskazując wartości etyczne i estetyczne, wartości moralnych.

Rola rodziców jest zasadniczą, wiodącą w procesie wychowania dziecka. Szkoła spełnia funkcję pomocniczą, choć na niektórych płaszczyznach (kształcenie, przysposobienie do życia społecznego), niezwykle ważną. Dlatego konieczne jest przyjęcie jednolitego stylu wychowania przez rodziców i szkołę.

III. ROLA SZKOŁY

Wychowanie w szkole stanowi integralną część działalności każdego nauczyciela. Pozytywny klimat szkoły daje poczucie przynależności, okazję do przeżycia sukcesu i rozpoznania własnych osiągnięć, warunkuje poczucie bezpieczeństwa i ochronę zdrowia ucznia.

Działania wychowawcy są świadome, celowe, systematyczne i planowe, wolne od chaosu i okazjonalności, zbliżone z oczekiwaniami rodziców. Wzmacniają poczucie bezpieczeństwa młodego człowieka w świecie odczuwanym jako pełnym zagrożeń.

Relacje między wychowawcą a wychowankiem oparte są na wzajemnym zaufaniu, dialogu, partnerstwie, poszanowaniu godności i pomocy w rozwoju

oraz gotowości służenia młodemu człowiekowi radą i pomocą. W słuszności działań utwierdza wychowawcę poparcie środowiska rodzicielskiego ucznia.

IV. LISTA WARTOŚCI I POSTAW, KTÓRE WSPIERAJĄ MŁODEGO CZŁOWIEKA W PRAWIDŁOWYM ROZWOJU ORAZ CHRONIĄ PRZED PODEJMOWANIEM ZACHOWAŃ RYZYKOWNYCH I UZALEŻNIENIAMI

- godność człowieka,
- szacunek dla innych,
- odpowiedzialność za siebie i innych,
- opiekuńczość
- wiara,
- prawda,
- miłość,
- radość,
- piękno,
- odwaga,
- wdzięczność,
- zaufanie,
- wiarygodność,
- sprawiedliwość,
- przyzwoitość (bycie fair), uczciwość,
- kultura osobista,
- samokontrola,
- lojalność,
- praca zespołowa,
- rozwój osobisty,
- pracowitość, wytrwałość,
- ciekawość poznawcza,
- kreatywność, przedsiębiorczość,
- gotowość do uczestnictwa w kulturze,
- tradycja.

V. ZAŁOŻENIA PROGRAMOWE

1. Wychowanie i nauczanie w szkole oparte jest na koncepcji człowieka jako osoby, głoszonej przez Kościół katolicki, w szczególności na myśli i nauce św. Jana Pawła II o godności osoby.
2. Wychowanie odbywa się poprzez wzmacnianie tego co dobre, podejmowanie działań, które służą pełnemu rozwojowi człowieka oraz przeciwdziałanie postawom niszczącym jego godność.
3. Wszyscy członkowie społeczności szkolnej znają program wychowawczo-profilaktyczny i są jego współtwórcami oraz uczestniczą w kolejnych etapach jego realizacji.
4. Wszyscy pracownicy szkoły zgodnie podejmują współodpowiedzialność za codzienną realizację programu wychowawczo-profilaktycznego w zakresie swoich obowiązków i kompetencji.
5. Rodzice uczniów poprzez wybór szkoły katolickiej akceptują realizowany w szkole program wychowawczo-profilaktyczny. Oznacza to spójność domu i szkoły w kształtowaniu osobowości uczniów i prowadzeniu ich do dojrzałości.
6. Nauczyciele, Wychowawcy i Rodzice uczniów własnym przykładem i konsekwencją przygotowują młodzież do pogłębiania wiary poprzez budowanie dobrych i zdrowych relacji z drugim człowiekiem.
7. Nauczycieli powinny cechować: odpowiedzialność, dążenie do prawdy, optymizm, wytrwałość i cierpliwość, umiejętność słuchania, dyskrecja, umiejętność przewidywania oraz otwartość na potrzeby i możliwości uczniów.

8. Od wszystkich pracowników szkoły oczekuje się stałej formacji oraz podnoszenia kompetencji wychowawczych.
9. Proces wychowania jest realizowany w czasie zajęć dydaktycznych, przerw oraz podczas uroczystości szkolnych, świąt kościelnych i narodowych, wycieczek, pielgrzymek, zajęć sportowych i rekreacyjnych.

VI. OBSZARY ODDZIAŁYWANIA I METODY REALIZACJI

Lp.	Obszar oddziaływania	Metody realizacji
1.	Wychowanie religijne.	<ul style="list-style-type: none"> - uczestnictwo w eucharystii szkolnej - rekolekcje - katecheza - pielgrzymki klasowo - udział w różnych formach ewangelizacji - czytanie prasy katolickiej i korzystanie z katolickich programów radiowych i telewizyjnych - ukazywanie wzorów osobowych świętych i bliskich czasom współczesnym
2.	Wychowanie moralne.	<ul style="list-style-type: none"> - ocena zachowania uwzględniająca samoocenę i ocenę grupy - praktykowanie różnych form pomocy charytatywnej i wolontariackiej - działania zmierzające do wyzwolenia w uczniu dobroci, uczciwości, prawdomówności, odpowiedzialności, pracowitości i szacunku dla drugiego człowieka - uświadamianie mechanizmów działających destrukcyjnie na psychikę (hejt, stalking, mobbing) - szukanie autorytetów i prezentacja sylwetek godnych naśladowania
3.	Wychowanie sfery intelektualnej.	<ul style="list-style-type: none"> - diagnozowanie potrzeb edukacyjnych uczniów, konstruowanie planu dydaktycznego szkoły oraz oferty zajęć pozalekcyjnych w oparciu o tę diagnozę - diagnozowanie możliwości uczniów w oparciu o testy diagnostyczne „na wstępie” - prowadzenie zajęć z uczniami metodami warunkującymi nabywanie i doskonalenie umiejętności kluczowych oraz dostosowanymi do potencjału uczniów - wykorzystywanie metod i technologii wywodzących się z informatyki - indywidualizowanie procesu i różnicowanie wymagań edukacyjnych - stała obserwacja pedagogiczna mająca na celu rozpoznanie szczególnych uzdolnień lub trudności w nauce - praca z uczniem zdolnym oraz uczniem mającym trudności w nauce - rozwijanie uzdolnień uczniów poprzez udział w zajęciach pozalekcyjnych - współpraca z zewnętrznymi partnerami zajmującymi się edukacją - organizowanie edukacji poza szkołą – wycieczki edukacyjne, zajęcia terenowe - promowanie i prezentacja naukowych, artystycznych i sportowych osiągnięć uczniów,

4.	Wychowanie sfery emocjonalnej.	<ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie się wychowawcy z sytuacją rodzinną wychowanków i dostosowywanie działań w indywidualny sposób - rozmowy uwrażliwiające wychowanków wzajemnie na siebie, uczące dostrzegać drugiego człowieka - nagradzanie jako wzmacnianie pozytywnej motywacji - rozwiązywanie problemów klasowych w obrębie klasy - koła zainteresowań, lekcje wychowawcze, wycieczki, wspólny udział w kulturze - ukazywanie pozytywnych wzorów w rzeczywistości, historii, literaturze i sztuce - kształcenie umiejętności panowania nad emocjami i kierowania nimi - kształtowanie wrażliwości i empatii - zachęcanie do postaw wymagających umiejętności wyrzeczenia na rzecz innych - wdrażanie do systematyczności
5.	Wychowanie estetyczne	<ul style="list-style-type: none"> - ukazywanie osiągnięć dziedzictwa kulturowego - troska o piękno języka ojczystego i kulturę słowa - kształtowanie umiejętności wystąpień publicznych: sztuka kreacji wizerunku, autoprezentacji - kształtowanie gustów czytelniczych - wdrażanie do umiejętnego i świadomego korzystania z mediów celem wyeliminowania negatywnych wzorców i zachowań - kształtowanie poczucia odpowiedniego wyglądu – strój szkolny - estetyka postawy, mimiki i gestów - estetyka pomieszczeń szkolnych
6.	Wychowanie patriotyczne	<ul style="list-style-type: none"> - uroczyste obchodzenie świąt i rocznic narodowych i regionalnych - dobór lektur odzwierciedlających wartości patriotyczne - wycieczki po regionie i Polsce - troska o kulturę języka ojczystego - organizowanie spotkań z postaciami ważnymi dla regionu - wzmacnianie poczucia tożsamości narodowej, etnicznej i regionalnej, przywiązanie do historii i tradycji narodowej
7.	Wychowanie społeczne.	<ul style="list-style-type: none"> - działalność samorządu klasowego i szkolnego - udział w programach obywatelskich i społecznych - organizowanie wystaw tematycznych - kształtowanie postaw ekologicznych - udział w spotkaniach międzyszkolnych - praca w grupach i zespołach - podejmowanie działań charytatywnych - podejmowanie działań na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego - uświadomienie roli koleżeństwa i przyjaźni w życiu człowieka - pedagogizacja dla rodziców

8.	Wychowanie do zdrowia.	<ul style="list-style-type: none"> - uczestnictwo w szkolnych zawodach sportowych - turystyka - systematyczne badania kontrolne zdrowia ucznia, informacja o jego stanie - troska o higienę osobistą i higienę pracy - kształtowanie postaw prozdrowotnych - pogadanki dotyczące różnych sposobów odmawiania w sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu zdrowiu i życiu - uświadamianie zagrożeń wynikających z używania narkotyków, dopalaczy, alkoholu, nikotyny - uświadamianie zagrożeń wynikających z korzystania z nowych technologii (Internet, media społecznościowe,...) - tworzenie środowiska sprzyjającego zdrowiu oraz rozwijanie zainteresowania ekologią
----	-------------------------------	---

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Program wychowawczo-profilaktyczny jest dokumentem otwartym. Rada Pedagogiczna może dokonywać w nim zmian, uwzględniając wyniki ewaluacji. Za jego realizację odpowiedzialni są wychowawcy, nauczyciele wszystkich przedmiotów i wszyscy współpracujący ze szkołą.

Plany pracy wychowawczej w poszczególnych klasach oparte są na programie wychowawczo-profilaktycznym szkoły. Jest on realizowany we współpracy z Radą Rodziców i Samorządem Uczniowskim. Nadzór nad realizacją jego treści sprawuje Dyrekcja Szkoły.

Załączniki do programu wychowawczego szkoły:

- Koncepcja Pracy Szkoły,
- Zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
- Plan pracy Zespołu Wychowawców,
- Plany pracy wychowawców klas,
- Harmonogram zadań dydaktyczno – wychowawczo – opiekuńczych,
- Plan pracy Samorządu Uczniowskiego.

Program wychowawczo-profilaktyczny szkoły
przyjęto uchwałą Rady Pedagogicznej 27 sierpnia 2019 r.